

βαπτίσια τά, βαπτίσιν τό, Κύπρ. βαπτίσι ^{Ἡπ.} βαπτίσια κοιν. βαπτίσα πολλαχ. βαπτίδα ^{Ἰμβρ.} Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Σάμ. γαπτίσιμα Ρόδ. γαπτίσια Κῶς Σίφν. δαπτίσιμα Κῶς Ρόδ. Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαπτίζω.

1) **Βάπτισι** 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ τὰ βαπτίσια σου! (εὐχή πρὸς νεογέννητον) σύνηθ. || Παροιμ. φρ. Ὁ τὸ γάμο του βαπτίσια! (ἐπὶ τοῦ καταστήσαντος ἔγκυον τὴν μέλλουσαν σύζυγόν του κατὰ τὸν χρόνον τῆς μνηστείας καὶ ὁνομαζομένου ἐορτάζοντος κατὰ τὸν γάμον βάπτισιν γεννηθέντος τέκνου καὶ μεταφ. ἐπὶ ἐκτρόπων καὶ παραδόξων πράξεων ἢ λόγων ἀναρμόστων) σύνηθ. Τοῦ φτωχοῦ βαπτίσια (ἐπὶ πενιχρᾶς δεξιώσεως) Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. Τὴν στείλαν γὰρ μαμμὴ κ' ἔφτασε ὅς τὰ βαπτίσια (ἐπὶ τοῦ βραδύνοντος νὰ ἐπιστρέψῃ) Αἴγιν. κ.ά. 2) **Βάπτισι** 3, ὁ ἰδ., Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) 3) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου διανεμόμενα εἰς τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν βάπτισιν νομίσματα Πάτμ. Συνών. βαπτιστίκι 3, μαρτυριὰτικα, φλωράκια.

βαπτισιάτικος ἐπίθ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάπτισι καὶ τῆς καταλ. -ιάτικος.

1) Ὁ ἀνήκων, ὁ ἀρμόζων εἰς τὴν βάπτισιν: Λαμπάδα βαπτισιάτικη. 2) Οὐδ. πληθ. βαπτισιάτικα οὐσ., πάντα τὰ χρειώδη διὰ τὴν βάπτισιν.

βαπτισιμαῖος ὁ, σύνηθ. βαπτισιμναῖος Σάμ. Σκῦρ. γαπτισιμαῖος Σίφν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάπτισι καὶ τῆς καταλ. -ιμαῖος.

Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀνεδέχθη τις ἐκ τῆς κολυμβήθρας παραστὰς ὡς ἀνάδοχος κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος, ἀναδεκτός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναδεξιμαῖος 1, ἔτι δὲ βαπτισίμι, βαπτισιμίδι, βαπτισμένος (ἰδ. βαπτίζω Α 2), βαπτιστήρας, βαπτιστήρι, βαπτιστικούδι.

βαπτισίμι τό, ^{Ἡπ.} κ.ά. βαπτισίμ' Μακεδ. Σάμ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτισιμαῖος.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βαπτισιμίδι τό, ἀμάρτ. βαπτ'σίμ' Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτισίμι καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βάπτισμα τό, κοιν. καὶ Ἀπουλ. βάπτισμαν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) βάπτισμα βόρ. ἰδιώμ. βάπτισμα Μακεδ. (Χαλκιδ.) βάπτισμα Ἰμβρ. βάπτισμα Ἀπουλ. βάπτισμα Καλαβρ. (Μπόβ.) βάπτισμα Ἀπουλ. γάπτισμα Ρόδ. κ.ά. δάπτισμα Λέσβ. Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βάπτισμα.

1) **Βάπτισι** 1, ὁ ἰδ., σύνηθ. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

β) Ἡ διὰ τοῦ βαπτίσματος παρεχομένη χάρις πολλαχ.: Σὰ σμίξη Χριστιανὸς μὲ Τούρκισσα, χάνει τὸ βάπτισμά του Ἰων. (Κρήν.) || Φρ. Δὲν ἔχει βάπτισμα ἀπάνω του (δὲν ἔχει ἀρετὴν, χρηστότητα κττ.) Μέγαρ. γ) **Βάπτισι** 2 β, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.): Δὲ νίβεται γὰρ νὰ μὴ δοῦ φύγη τὸ βάπτισμα (εἰρων.) 2) Ἡ ἀναγκαστικὴ βύθισις εἰς δεξαμενὴν ὕδατος τοῦ μὴ δυναμένου κατὰ τὸν διαγωνισμόν τῶν Ἀπόκρεων νὰ προσφέρῃ περισσοτέρας ὁκάδας οἴνου καὶ ἄλλων τροφίμων πρὸς κοινήν μετὰ φίλων εὐωχίαν Μακεδ. (Σισάν.) 3) Ἡ ἀνάμειξις ὕδατος εἰς οἶνον κττ. Μακεδ. 4) Μεταφ. ἡ τὸ πρῶτον συμμετοχὴ τινος εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις λόγ. κοιν.: Ὁ δεῖνα πῆρε τὸ βάπτισμα τῆς φωτιᾶς.

βαπτισματοχάρτι τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βάπτισμα καὶ χαρτί.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἱερέως συντασσόμενον ληξιαρχικὸν ἔγγραφον τῆς βαπτίσεως. Συνών. βαπτιστικὸ (ἰδ. βαπτιστικός 2 β).

βαπτισμός ὁ, Ἀθῆν. Θράκ. (Καλλιπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βαπτίζω.

Βάπτισι 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Κάτου ὅς τὸ Γιορδάνη τὸν ποταμὸ

κάνει Ἰωάννης τὸ βάπτισμὸ

Καλλιπ.

Σήμερον τὰ Φῶτα καὶ ὁ φωτισμὸς

καὶ τοῦ Ἰησοῦ μας ὁ βάπτισμός

(ἄσμ. καλάνδων ψαλλόμενα τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων) Ἀθῆν. κ.ά.

βαπτιστήρας ὁ, πολλαχ. Θηλ. βαπτιστήρα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτιστήρι. Πβ. καὶ μεσν. θηλ. βαπτιστήρα παρὰ Προδρόμ. 3, 188 (ἔκδ. Hesselting-Perrot) «ἐκείνη βαπτιστήρα ἦτον, ἐκείνη τσοῦκκα οὐκ ἦτον».

1) **Βαπτισιμαῖος**, ὁ ἰδ., σύνηθ. 2) Θηλ. ἡ κολυμβήθρα τοῦ βαπτίσματος Κύπρ. Συνών. κολυμπήθρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

βαπτιστήρι τό, σύνηθ. βαπτιστήρ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βαπτιστήριον = μέρος πρὸς κολύμβημα ἢ κολυμβήθρα.

Βαπτισιμαῖος, ὁ ἰδ.

βαπτιστηριάτικα τά, Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαπτιστήρι καὶ τῆς καταλ. -ιάτικα.

Τὰ ἐνδύματα ποῦ προσφέρει ὁ ἀνάδοχος εἰς τὸν ἀναδεκτόν. Συνών. βαπτιστικά (ἰδ. βαπτιστικός 2 δ).

βαπτιστής ὁ, Ἀνδρ. Κρήτ. Ρόδ. κ.ά. βαπτ'στής Εὐβ. (Στρόπον.) Θηλ. βαπτίστρα Θράκ. (Αἴν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βαπτιστής.

1) Ὁ βαπτίζων ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἄι μου Γιάννη Πρόδρομε καὶ βαπτιστὴ Κυρίου,

δεῖξε μου τὸν ἐγέννησα, γιατί' ἔδωκε γρῶνίζω

Κρήτ.

Θωρεῖς το γεῖνο δὲ χλομὸ γαὶ τὸν ἀνεμαλλιάρι,

ἀποὺ φορεῖ ὅς τὴ γεφαλὴ ἀγάθινο σιεφάνι,

ἐκεῖνος εἶν' ὁ γιόκας σου κ' ἐμένα βαπτιστής μου

αὐτόθ. β) Ὑπὸ τὸν τύπ. τοῦ Βαπτιστῆ Εὐβ. (Κουρ.) καὶ τοῦ Βαπτ'στῆ ἢ τῆς Βαπτ'στῆς Εὐβ. (Στρόπον.) ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων. Συνών. βάπτισι 4, Φῶτα. 2) Θηλ. βαπτίστρα, ἡ γυνὴ ἢ ἀναδεχομένη ἐκ τῆς κολυμβήθρας Θράκ. (Αἴν.) Συνών. γοννά.

βαπτιστίκι ἡ, Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. βαπτιστικός κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν. Πβ. ἀρσενίκω.

Κόρη ἀναδεκτὴ (ἄνευ σημ. μεγεθυντικῆς).

βαπτιστίκι τό, Ἡπ. Κρήτ.—Λεξ. Δημητρ. βαπτιστίκ' Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. βαπτιστικός καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

1) Τὸ ἐνδυμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἐνδύεται ὁ νεοφώτιστος μετὰ τὴν βάπτισιν ὃν δῶρον τοῦ ἀναδόχου ἐνθ' ἄν. Πβ. βαπτιστηριάτικα, βαπτιστικά (ἰδ. βαπτιστικός 2 δ). 2) Μίτος χρωματιστὸς διὰ τοῦ ὁποῖου περιδένουν σταυροειδῶς τὸν νεοφώτιστον μετὰ τὸ βάπτισμα καὶ τὸν ὁποῖον λύνει ὁ ἀνάδοχος εἰς τὴν οἰκίαν ἐνώπιον τῆς μητρὸς Κρήτ. 3) Τὸ μετὰ τὴν βάπτισιν διδόμενον εἰς τοὺς